

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Legfelsőbb Bíróság a dr. Döcsakovszky Béla ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságon 6.M.0828/2009. számon indított és a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 2010. február 15. napján hozott 6.M.1578/2009/4. számú ítéletével befejezett perében az alperes által a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 6.M.1578/2009/4. számú ítéletét az alperes 11-28521/2008/0009. számú elsőfokú és az alperes igazgatójának 11-28521/2008/0024. számú másodfokú határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárásra kötelezi.

Az elsőfokú bírósági és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság a 2009. február 3. napján kelt elsőfokú határozatával 39 év 174 nap nyugdíjjogosultsághoz figyelembe vehető szolgálati idő alapján 135.980 forint csökkentés nélküli előrehozott öregségi nyugdíjat állapított meg felperes részére.

A regionális nyugdíjbiztosítási szerv igazgatója a 2009. május 27. napján kelt másodfokú határozatával a fellebbezésben foglaltaknak részben helyt adva további szolgálati időt ismert el és az átlagkereseti adatok módosítása miatt az öregségi nyugdíj összegét

136.215 forintban határozta meg. Az indokolás szerint 1988. évre a Kft-nél elért 36.000 forintot meghaladóan azért nem lehetett egyéb jövedelmet figyelembe venni, mert a társadalombiztosítási szervek és az adóhatóság nyilvántartásában, továbbá az időközben felszámolt másik munkáltatónál nem álltak rendelkezésre adatok. Az igénylő által csatolt személyi jövedelemadó bevallás pedig nem alkalmas a nyugdíjjárulék köteles jövedelem bizonyítására.

Felperes a társadalombiztosítási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt benyújtott és a per folyamán leszállított keresetében a szolgálati idő és az átlagkereset tekintetében vitatta a határozatok jogszerűségét. Azt sérelmezte, hogy az alperes az 1988-as évre mindössze az Építési Kft-nél szerzett mellékfoglalkozásból származó 36.000 forint jövedelmet számította be. E jövedelem mellett a felperes kérte beszámítani a másik munkáltatónál főfoglalkozású jogviszonyából származott évi 344.000 forint jövedelmet, a tárgyévre benyújtott adóbevallása és a munkáltató által kiállított igazolás tartalma alapján, továbbá az Ipari és Szolgáltató Szakcsoportnál eseti megbízás alapján kapott 15.000 forintot is.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság a 6.M.1578/2009/4. számú ítéletével a másodfokú társadalombiztosítási határozatot hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló 168/1997.(X.6.) Korm. rendelet 14. § (11) bekezdése alapján arra hivatkozott, hogy a nyugdíjbiztosítási nyilvántartásban nem szereplő kereset, jövedelem más, egyéb módon (pl. egykorú bérszámfejtési, könyvelési, munkaügyi nyilvántartások alapján kiállított igazolással, munkakönyvvel, személyi jövedelemadó bevallással) is igazolható. A bíróság a postai bélyegzővel ellátott 1988. évre szóló személyi jövedelemadó bevallás másodpéldánya és az 1989. március 16-ai keltezésű, ajánlott küldeményre vonatkozó feladóvevény alapján bizonyítottanak fogadta el, hogy a felperes 1988-ban a Limit Kiszövetkezetnél 344.000 forint, nyugdíj számításánál figyelembe veendő jövedelmet kapott. A bíróság nem értékelte a felperes terhére, hogy a tárgyévre vonatkozó béradatok az adóhatóság nyilvántartásában nem állnak rendelkezésre.

A bíróság arra kötelezte az alperest, hogy 1988. évre a nyugdíj összegének megállapításánál a már korábban beszámított 36.000 forint mellett vegye figyelembe a Kiszövetkezetnél elért 344.000 forint jövedelmet, és az ÁFÉSZ-nél kapott 15.000 forint eseti megbízási díjat is. Utalt arra, hogy a 89/1990. MT rendelet 1989-ben még nem, a közigazgatási határozatok meghozatalakor pedig már nem volt hatályban, és a másodállás és a mellékfoglalkozás nem azonos fogalmak.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte. Álláspontja szerint a bíróság határozata ellentétes a Tny. 22. § (1) bekezdésével mert, olyan jövedelmek beszámítását rendeli el az alperes részére, amely juttatások együttesen, illetve az adott összegben nem vehetők figyelembe a nyugdíj összegének számításakor. Kifejtette, hogy amennyiben a főfoglalkozásban elért 344.000 forint jövedelmet figyelembe kell venni a nyugdíj összegének meghatározásakor, abban az esetben a Kft-nél elért 36.000 forint egyidejű beszámítására az 1988-ban hatályban volt társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvény (továbbiakban: Tbtv.) végrehajtásáról szóló 17/1975. MT rendelet (továbbiakban: R.) 78. §-a alapján nincs jogszerűen lehetőség. A 15.000 forint eseti megbízási díj pedig, azért nem képezheti a nyugdíj kiszámításának az alapját, mert ebben a jogviszonyban - rendszeres munkavégzés hiányában - a felperes nem minősült biztosítottnak a Tbtv. 10. § (1) bekezdése és a R. 7. § (1) bekezdése értelmében. A kisszövetkezetnél 1988-ban elért 344.000 forint csak 214.560 forintig vehető figyelembe, mert a 3/1975. SZOT Szabályzat 162. §-a alapján - az R. 214-216. §-ában megnevezett foglalkoztatók kivételével - legfeljebb az öregségi nyugdíj legkisebb összege hatszorosának megfelelő bérjellegű juttatás után kellett nyugdíjjárulékot fizetni.

A felperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján - tárgyaláson kívül - bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem megalapozott.

Az alperes a felülvizsgálati kérelemben nem vitatta a perben lefolytatott bizonyítás adatainak mérlegelése alapján megállapított tényállást. Ezért a Legfelsőbb Bíróság irányadónak tekintette az ítéletben foglaltakat a tekintetben, hogy a felperes 1988-ban a Limit-Kisszövetkezet főállású munkavállalójaként évi 344.000 forint nyugdíjjárulék köteles jövedelmet szerzett.

A felülvizsgálati kérelem alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a felperes 1988-ban többféle jogcímen szerzett valamennyi jövedelmének figyelembe vételére van-e lehetőség a vonatkozó szabályok értelmében, illetve a Limit Kisszövetkezetnél elért jövedelem milyen mértékben vehető figyelembe.

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 22. § (1) bekezdése alapján az öregségi nyugdíj összegét az 1988. január 1-jétől a nyugdíj megállapításának kezdő napjáig elért (kifizetett), - a kifizetés idején érvényes szabályok szerint nyugdíjjárulék alapjául szolgáló

- a személyi jövedelemadót is tartalmazó, csökkentés nélküli bruttó kereset, jövedelem havi átlaga alapján kell meghatározni.

A társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvény 1988-ban - a kifizetés idején - hatályban volt 10. § (1) bekezdése alapján megbízási jogviszony alapján az a személy lehetett biztosított, aki rendszeresen és személyesen végzett munkát e jogviszony keretében. Az R. 7. §-a alapján, megbízási alapján rendszeresen munkát végzőnek azt kellett tekinteni, akinek ugyanannál a munkáltatónál a megállapodás szerinti vagy tényleges munkaideje az azonos vagy hasonló munkakörre megállapított törvényes havi munkaidőnek a felét eléri.

Peradat, hogy a felperes 1988-ban az ÁFÉSZ-nél eseti megbízási alapján látott el feladatokat, amely alapján egyszeri 15.000 forint összegű díjazásban részesült. A fenti szabályozásból következően a felperes az eseti megbízási jogviszonya alapján nem volt biztosított, tehát az innen származó jövedelmet nem lehet a nyugdíj számításánál figyelembe venni.

A Kft-nél szerzett 36.000 forint jövedelem figyelembe vételére az R. korlátozó rendelkezéseire tekintettel szintén nincs jogszerűen lehetőség. A rendelet 78. § (1) bekezdése alapján ugyanis a mellékfoglalkozásként fennálló munkaviszonyból származó kereset, főfoglalkozású munkaviszony egyidejű fennállása esetén, csak időarányosan vehető figyelembe, amennyiben az igénylőt a főfoglalkozásában a munkakörére megállapított törvényes munkaidőnél rövidebb munkaidőre alkalmazzák.

Peradat, hogy a felperes főfoglalkozású jogviszonya a Kiszövetkezetnél 1987. október 1. és 1992. január 31. között folyamatosan teljes munkaidős foglalkoztatás keretében fennállt. Erre tekintettel nem volt jogszerűen lehetőség ugyanabban az időszakban fennállt mellékfoglalkozásból származó jövedelem figyelembe vételére.

A munkaügyi bíróság a fentebb hivatkozott jogszabályok megsértésével rendelkezett arról, hogy az alperes köteles mindhárom jövedelem összegét a nyugdíj számításánál figyelembe venni. Ezért a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a társadalombiztosítási határozatokra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. Az alperesnek a megismételt közigazgatási eljárásban a felperes Kiszövetkezetnél 1988-ban elért 344.000 forintos keresetből figyelembe vehető rész alapján kell meghatároznia a felperes nyugdíját, a SZOT Szabályzat 162. §-ában foglaltakra figyelemmel.

Az alperes nem igényelt bírósági eljárási és felülvizsgálati eljárási költséget, ezért a Legfelsőbb Bíróság e tárgyban a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte a határozathozatalt.

Az elsőfokú bírósági és a felülvizsgálati eljárás illetékét a Tny. 81. §-a alapján a magyar állam viseli.

Budapest, 2011. június 6.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági írnok